Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 9. oktobra 2019*

„Predhodno odločanje – Nujni postopek predhodnega odločanja – Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Evropski nalog za prijetje – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Člen 1(1) – Pojem ‚evropski nalog za prijetje‘ – Minimalne zahteve, od katerih je odvisna veljavnost – Člen 6(1) – Pojem ‚odreditveni pravosodni organ‘ – Evropski nalog za prijetje, ki ga je izdalo tožilstvo države članice – Status – Obstoj podrejenosti v razmerju do izvršilne veje oblasti – Pooblastilo ministra za pravosodje za dajanje posameznih navodil – Odobritev evropskega naloga za prijetje, ki jo sodišče da pred pošiljanjem“

V zadevi C-489/19 PPU,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Kammergericht Berlin (višje deželno sodišče v Berlinu, Nemčija) z odločbo z dne 26. junija 2019, ki je na Sodišče prispela istega dne, v postopku v zvezi z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper

NJ,

ob udeležbi

Generalstaatsanwaltschaft Berlin,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi A. Arabadjiev (poročevalec), predsednik senata, P. G. Xuereb T. von Danwitz, C. Vajda, in A. Kumin, sodniki,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodni tajnik: D. Dittert, vodja oddelka,

na predlog predložitvenega sodišča z dne 26. junija 2019, ki je na Sodišče prispel istega dne, naj se predlog za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 107 Poslovnika Sodišča obravnava po nujnem postopku,

na podlagi sklepa drugega senata z dne 15. julija 2019, da se temu predlogu ugodi,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 3. septembra 2019,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za nemško vlado M. Hellmann, J. Möller in A. Berg, agenti,

* Jezik postopka: nemščina.

– za špansko vlado L. Aguilera Ruiz, agent,

– za avstrijsko vlado J. Schmoll in J. Herrnfeld, agentki,

– za Evropsko komisijo S. Grünheid, agentka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 17. septembra 2019

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 6(1) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24; v nadaljevanju: Okvirni sklep 2002/584).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru izvršitve – v Nemčiji – evropskega naloga za prijetje, ki ga je 16. maja 2019 Staatsanwaltschaft Wien (državno tožilstvo na Dunaju, Avstrija) izdalo zoper osebo NJ in ki je bil 20. maja 2019 odobren s sklepom Landesgericht Wien (deželno sodišče na Dunaju, Avstrija).

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodni izjavi 5 Okvirnega sklepa 2002/584 je navedeno:

„Zastavljeni cilj Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, prinaša odpravo postopka izročitve med državami članicami in njegovo nadomestitev s sistemom predaje oseb med pravosodnimi organi. Nadalje uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. Tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med državami članicami, bi moral[…], v območju svobode, varnosti in pravice, v kazenskopravnih zadevah nadomestiti sistem prostega pretoka pravosodnih odločitev, ki obsegajo odločitve pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.“

4 Člen 1 Okvirnega sklepa 2002/584, naslovljen „Opredelitev evropskega naloga za prijetje in obveznost njegove izvršitve“, določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 [EU].“

5 Člen 6 Okvirnega sklepa 2002/584, naslovljen „Opredelitev pristojnih pravosodnih organov“, določa:

„1. Odreditveni pravosodni organ je pravosodni organ odreditvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za odreditev evropskega naloga za prijetje.

2. Izvršitveni pravosodni organ je pravosodni organ izvršitvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za izvršitev evropskega naloga za prijetje.

3. Vsaka država članica obvesti Generalni sekretariat Sveta, kateri sodni [pravosodni] organ je pristojen po njenem pravu.“

6 Člen 2(1) navedenega okvirnega sklepa določa:

„Evropski nalog za prijetje se lahko izda za dejanja, ki se po pravu odreditvene države članice kaznujejo z zaporno kaznijo ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti najmanj 12 mesecev ali, kadar sta kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti izrečena, za kazni […] najmanj štirih mesecev.“

7 Člen 8 Okvirnega sklepa 2002/584, naslovljen „Vsebina in oblika evropskega naloga za prijetje“, v odstavku 1 določa:

„Evropski nalog za prijetje vsebuje naslednje podatke podane v skladu z obrazcem v prilogi:

[…]

(c) dokazilo o izvršljivi sodbi, nalogu za prijetje ali kateri koli drugi izvršljivi sodni odločbi z enakim učinkom, ki sodi v okvir členov 1 in 2;

[…]“

Avstrijsko pravo

8 Člen 2(1) Staatsanwaltschaftsgesetz (zakon o državnem tožilstvu) določa:

„Na sedežu Landesgericht (deželno sodišče), ki je pristojno za kazenske zadeve, deluje državno tožilstvo, na sedežu Oberlandesgericht (višje deželno sodišče) višje državno tožilstvo in pri Oberster Gerichtshof (vrhovno sodišče) generalni državni tožilec. Državna tožilstva so neposredno podrejena višjim državnim tožilstvom in vezana na njihova navodila, višja državna tožilstva in generalni državni tožilec pa zveznemu ministru za pravosodje.“

9 Člen 29(1), prvi stavek, Gesetz über die Justizielle Zusammenarbeit in Strafsachen mit den Mitgliedstaaten der Europäischen Union (zakon o pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije; v nadaljevanju: zakon o pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah) določa:

„Državno tožilstvo odredi prijetje z evropskim nalogom za prijetje, ki ga odobri sodišče, in po potrebi vpiše zahtevano osebo v schengenski informacijski sistem […].“

10 Člen 5(1) in (2) Strafprozessordnung (zakonik o kazenskem postopku) določa:

„(1) Kriminalistična policija, državno tožilstvo in sodišče smejo pri izvajanju svojih pooblastil in zbiranju dokazov poseči v pravice oseb le, če je to izrecno določeno v zakonu in kolikor je to potrebno za izpolnitev njihovih nalog. Vsak tak poseg v pravice mora biti sorazmeren s težo kaznivega dejanja, stopnjo suma in zastavljenim ciljem.

(2) Kriminalistična policija, državno tožilstvo in sodišče morajo izmed več preiskovalnih dejanj in prisilnih ukrepov, ki privedejo do istega cilja, uporabiti tiste, ki najmanj posegajo v pravice zadevnih oseb. Pooblastila, ki jih daje zakon, je treba v vsaki fazi postopka izvrševati na način, ki ne pritegne nepotrebne pozornosti javnosti ter ki varuje dostojanstvo zadevnih oseb, njihove pravice in interese, ki jih je treba zaščititi.“

11 V skladu s členom 87(1) zakonika o kazenskem postopku je zoper sodno odobritev mogoča pritožba.

12 Člen 105 zakonika o kazenskem postopku določa:

„(1) Sodišče odloča o predlogih za odreditev in podaljšanje pripora ter odobritev nekaterih drugih prisilnih ukrepov. Sodišče mora za izvedbo ukrepa, ki ga odobri (člen 101(3)), določiti izvedbeni rok, po poteku katerega odobritev preneha veljati. V primeru odreditve ukrepa za prijetje na podlagi člena 169 se v rok ne všteje obdobje veljavnosti razpisanega ukrepa, vendar mora državno tožilstvo najmanj enkrat letno preveriti, ali so pogoji za prijetje še vedno izpolnjeni.

(2) Sodišče kriminalistični policiji odredi nadaljnjo preiskavo ali pa jo izvede po uradni dolžnosti, če je to potrebno za odločitev o predlogu v skladu s prvim odstavkom zaradi pravnih ali dejanskih razlogov. Od državnega tožilstva in kriminalistične policije lahko zahteva tudi dejanska pojasnila iz spisov ter posredovanje poročila o izvedbi odobrenega ukrepa in nadaljnje preiskave. Sodišče lahko po odreditvi pripora odredi, da se mu posredujejo še kopije listin iz spisa, ki so navedene v členu 52(2), točki 2 in 3.“

13 Člen 171(1) zakonika o kazenskem postopku, ki se uporabi v predkazenskem postopku, določa, da državno tožilstvo prijetje odredi na podlagi akta, ki ga odobri sodišče.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

14 Državno tožilstvo na Dunaju je začelo kazenski pregon zoper osebo NJ zaradi štirih dejanj, ki jih je predložitveno sodišče med drugim opredelilo kot tatvino v okviru opravljanja zaposlitve, za katero predložitveno sodišče navaja, da se v odreditveni državi članici kaznuje s kaznijo „najmanj treh let“ v smislu člena 2(2) Okvirnega sklepa 2002/584. Navedeno sodišče ugotavlja, da je tako v odreditveni državi članici kot v zaprošeni državi članici za druga dejanja, ki se očitajo osebi NJ, kot je izsiljevanje, najvišja zagrožena kazen zapora vsaj dvanajst mesecev.

15 Državno tožilstvo na Dunaju je 16. maja 2019 v okviru pregona zaradi navedenih dejanj za osebo NJ izdalo evropski nalog za prijetje, ki ga je Landesgericht Wien (deželno sodišče na Dunaju) odobrilo 20. maja 2019 v skladu s členom 29(1), prvi stavek, zakona o pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah.

16 Oseba NJ je od 14. maja 2019 priprta v Berlinu (Nemčija) v okviru kazenskega postopka zaradi tatvine, ki je bil zoper njo začet v Nemčiji. Predložitveno sodišče navaja, da je oseba NJ na zaslišanju 24. maja 2019 zavrnila poenostavljeno izročitev.

17 Predložitveno sodišče ugotavlja, da morajo avstrijska državna tožilstva spoštovati posamične odredbe ali navodila izvršilne veje oblasti, ki jo v obravnavanem primeru predstavlja zvezni minister za pravosodje. Poleg tega se sprašuje, ali je avstrijski postopek izdaje evropskega naloga za prijetje v skladu z zahtevami, ki izhajajo iz sodbe OG in PI z dne 27. maja 2019 (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu) (C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456). Natančneje, navedeno sodišče dvomi, da je državno tožilstvo na Dunaju „pravosodni organ“.

18 Vendar poudarja, da v nasprotju z dejstvi, ki so bila povod za to sodbo, avstrijski tožilci evropskega naloga za prijetje ne izdajo samostojno, saj člen 29 zakona o pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah določa, da mora tak nalog odobriti sodišče. Postopek odobritve naj bi obsegal preizkus zakonitosti in sorazmernosti zadevnega evropskega naloga za prijetje, pri čemer naj bi ga bilo mogoče izpodbijati pred sodiščem. Predložitveno sodišče zato meni, da je mogoče šteti, da je za odločanje o izdaji evropskega naloga za prijetje na koncu pristojno sodišče, ki odloča o njegovi odobritvi.

19 Predložitveno sodišče je tako s sklepom z dne 29. maja 2019 zaradi dvomov, navedenih v prejšnji točki, odredilo le pripor osebe NJ zaradi njene predaje avstrijskim organom.

20 V teh okoliščinah je Kammergericht Berlin (višje deželno sodišče v Berlinu, Nemčija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali podrejenost državnega tožilstva onemogoča veljavno izdajo evropskega naloga za prijetje tudi takrat, ko je takšna odločitev pred izvršitvijo evropskega naloga za prijetje predmet celovitega sodnega nadzora?“

Nujni postopek

21 Predložitveno sodišče je predlagalo, naj se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja, ki je določen v členu 107 Poslovnika Sodišča.

22 Predložitveno sodišče v utemeljitev svojega predloga navaja, da je oseba NJ trenutno v priporu v okviru kazenskega postopka, ki je bil zoper njo uveden v Nemčiji (v nadaljevanju: prvi pripor). Pripor zaradi predaje zadevne osebe avstrijskim organom se bo začel šele po izteku prvega pripora in po zakonu ne bo mogel biti daljši od dveh mesecev. V teh okoliščinah se predložitveno sodišče boji, da bi bilo treba osebo NJ, če bi Sodišče odločilo, da ne bo odredilo nujnega postopka predhodnega odločanja, izpustiti na prostost pred koncem postopka predhodnega odločanja in bi se ta lahko izognila pregonu, uvedenemu zoper njo.

23 Glede tega je treba ugotoviti, prvič, da se ta predlog za predhodno odločanje nanaša na razlago Okvirnega sklepa 2002/584, ki spada na področja iz naslova V tretjega dela Pogodbe DEU, ki se nanaša na območje svobode, varnosti in pravice. Lahko se torej obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja.

24 Drugič, ni sporno, da je bila ob preizkusu zahteve, naj se predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja, oseba NJ v priporu, ki pa bi se lahko kadar koli končal. Poleg tega, kot je poudarilo predložitveno sodišče, naj bi bilo osebo NJ mogoče po koncu prvega pripora zadržati v priporu zaradi morebitne predaje avstrijskim organom največ dva meseca. Ker je zakonitost pripora zaradi predaje zadevne osebe avstrijskim organom torej odvisna od odgovora Sodišča na vprašanje za predhodno odločanje, je očitno, da ima lahko ta odločba Sodišča neposreden vpliv na trajanje odvzema prostosti osebi NJ.

25 V teh okoliščinah je drugi senat Sodišča 15. julija 2019 na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi generalne pravobranilke odločil, da predlogu predložitvenega sodišča, naj se predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja, ugodi.

Vprašanje za predhodno odločanje

26 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba pojem „evropski nalog za prijetje“ iz člena 1(1) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da zajema evropske naloge za prijetje, ki jih izdajo državna tožilstva države članice, za katera obstaja tveganje, da bodo nanje v okviru postopka

izdaje teh nalogov za prijetje neposredno ali posredno naslovljene posamezne odredbe ali navodila izvršilne veje oblasti, kot je minister za pravosodje, te naloge za prijetje pa mora, da bi jih navedena tožilstva lahko poslala, odobriti sodišče, ki v okviru tega postopka opravi nadzor pogojev za izdajo in sorazmernosti navedenih nalogov za prijetje.

27 V zvezi s tem je treba spomniti, da sistem evropskega naloga za prijetje, uveden z Okvirnim sklepom 2002/584, temelji na načelu medsebojnega priznavanja, ki se tudi samo opira na vzajemno zaupanje med državami članicami glede tega, da lahko njihovi nacionalni pravni redi zagotavljajo enakovredno in učinkovito varstvo temeljnih pravic, ki so priznane na ravni Unije, zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) (sodba z dne 10. novembra 2016, Özçelik, C-453/16 PPU, EU:C:2016:860, točka 23 in navedena sodna praksa).

28 Evropski nalog za prijetje je opredeljen v členu 1(1) Okvirnega sklepa 2002/584, v katerem je določeno, da je evropski nalog za prijetje „sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti“. Načelo medsebojnega priznavanja v zvezi s tem zahteva, da je treba v skladu z določbami Okvirnega sklepa 2002/584 izvršiti samo evropske naloge za prijetje v smislu tega člena (sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 46).

29 To načelo namreč temelji na premisi, da je bil zadevni evropski nalog za prijetje izdan v skladu z minimalnimi zahtevami, od katerih je odvisna njegova veljavnost in med katere spadajo tiste iz člena 8 Okvirnega sklepa 2002/584, med katerimi je minimalna zahteva, ki se nanaša na obstoj naloga za prijetje ali druge sodne odločbe, na kateri temelji evropski nalog za prijetje (glej v tem smislu sodbo z dne 1. junija 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, točka 53).

30 Kot je razvidno iz ustaljene sodne prakse, pojem „sodna odločba“ v smislu Okvirnega sklepa 2002/584 ni omejen zgolj na odločbe, ki jih izdajo sodniki ali sodišča držav članic, ampak ga je treba razumeti tako, da širše zajema odločbe, ki jih sprejmejo organi, ki v tej državi članici sodelujejo pri izvajanju sodne veje oblasti v kazenskih zadevah, kot je avstrijsko državno tožilstvo, v nasprotju, med drugim, z ministrstvi ali službami policije, ki so del izvršilne veje oblasti (glej v tem smislu sodbo z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 50).

31 Pri tem morajo odločbe o izdaji evropskega naloga za prijetje zajemati jamstva, ki jih zajemajo sodne odločbe, med drugim tista, ki izhajajo iz temeljnih pravic iz člena 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584.

32 V zvezi s tem je treba spomniti, da je cilj Okvirnega sklepa 2002/584 uvedba poenostavljenega sistema predaje neposredno med pravosodnimi organi, namenjenega temu, da s ciljem zagotovitve prostega pretoka sodnih odločb v kazenskih zadevah na območju svobode, varnosti in pravice nadomesti klasičen sistem sodelovanja med suverenimi državami, ki zahteva vključitev politične oblasti in njeno presojo (sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 65).

33 V tem okviru, če je bil evropski nalog za prijetje izdan za prijetje in predajo osebe, ki jo je druga država članica zahtevala zaradi uvedbe kazenskega postopka, so morala biti tej osebi v prvi fazi postopka zagotovljena postopkovna jamstva in temeljne pravice, katerih varstvo mora zagotoviti pravosodni organ odreditvene države članice na podlagi nacionalnega prava, zlasti za sprejetje nacionalnega naloga za prijetje (sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 66).

34 Sodišče je tako ugotovilo, da sistem evropskega naloga za prijetje vključuje varstvo postopkovnih in temeljnih pravic na dveh ravneh, ki mora biti zagotovljeno zahtevani osebi, saj je sodnemu varstvu, določenemu na prvi ravni ob sprejetju nacionalne sodne odločbe, kot je nacionalni nalog za prijetje,

dodano varstvo, ki mora biti zagotovljeno na drugi ravni ob izdaji evropskega naloga za prijetje, do katere lahko pride, odvisno od primera, hitro po sprejetju navedene nacionalne sodne odločbe (sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 67).

35 Poleg tega je treba opozoriti, da ker izdaja evropskega naloga za prijetje lahko ogrozi pravico do svobode zadevne osebe iz člena 6 Listine, to varstvo pomeni, da je treba odločitev, ki izpolnjuje zahteve za učinkovito sodno varstvo, sprejeti vsaj na eni od dveh ravni tega varstva (sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 68).

36 V zvezi s tem je treba poudariti, prvič, da izpolnjevanje teh zahtev tako izvršitvenemu pravosodnemu organu zagotavlja, da odločitev o izdaji evropskega naloga za prijetje zaradi kazenskega pregona temelji na nacionalnem postopku, ki je predmet sodnega nadzora, in da so bila zahtevani osebi zagotovljena vsa jamstva, ki izhajajo iz temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel, navedenih v členu 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 (sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 70).

37 Drugič, nadzor v okviru sprejetja naloga za prijetje mora zajemati preizkus spoštovanja pogojev za izdajo tega naloga za prijetje in ugotavljanje, ali je glede na posebnosti vsakega posameznega primera navedena izdaja sorazmerna (glej v tem smislu sodbo z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 71).

38 Tretjič, ta nadzor mora biti izveden objektivno, ob upoštevanju vseh obremenilnih in razbremenilnih elementov, ter neodvisno, za kar morajo obstajati statusna in organizacijska pravila, ki izključujejo vsakršno tveganje, da bi na sprejetje odločitve o izdaji takega naloga za prijetje vplivala zunanja navodila, zlasti taka, ki jih da izvršilna veja oblasti (glej v tem smislu sodbo z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točki 73 in 74).

39 V obravnavanem primeru je iz elementov spisa, s katerimi razpolaga Sodišče, razvidno, da avstrijsko pravo v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, določa, da tako v okviru odločbe o izdaji nacionalnega naloga za prijetje kot v okviru odločbe o izdaji evropskega naloga za prijetje državno tožilstvo Republike Avstrije odredi prijetje z nalogom za prijetje, ki ga mora, da ga je mogoče poslati, odobriti sodišče, ki v zvezi s tem opravlja nadzor pogojev izdaje in sorazmernosti tega naloga. Zoper odločbo o odobritvi je mogoče vložiti pravno sredstvo.

40 Poleg tega ni sporno, da sodišča, pristojna za odobritev evropskih nalogov za prijetje, izpolnjujejo zahtevo objektivnosti in neodvisnosti. Glede avstrijskega državnega tožilstva pa iz člena 2(1) zakona o državnem tožilstvu izhaja, da so državna tožilstva neposredno podrejena višjim državnim tožilstvom, katerih navodila jih zavezujejo, in da so višja državna tožilstva na enak način podrejena zveznemu ministru za pravosodje. Vendar ker zahtevana neodvisnost pomeni, da morajo obstajati statusna in organizacijska pravila, ki zagotavljajo, da odreditveni pravosodni organ v okviru sprejetja evropskega naloga za prijetje ni izpostavljen kakršnemu koli tveganju, da bo zlasti podrejen posameznim navodilom izvršilne veje oblasti, ni mogoče šteti, da avstrijska državna tožilstva izpolnjujejo to zahtevo (glej po analogiji sodbo z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točki 74 in 84).

41 Zato se postavlja vprašanje, ali je v teh okoliščinah mogoče šteti, da odločbe v zvezi z izdajo evropskega naloga za prijetje, sprejete v skladu z avstrijskim sistemom, izpolnjujejo minimalne zahteve – od katerih je odvisna njihova veljavnost – glede objektivnosti in neodvisnosti nadzora, opravljenega ob sprejetju teh odločb, na katerega se nanaša točka 38 te sodbe.

42 V tem okviru je treba poudariti, da je treba pojem „odločba“ razumeti tako, da se nanaša na akt v obliki, kot jo ima, ko se izvaja. Odločba o izdaji evropskega naloga za prijetje namreč v tistem trenutku in v tisti obliki lahko poseže v pravico zahtevane osebe do svobode.

43 Najprej, v obravnavanem primeru je iz elementov spisa, ki so bili predloženi Sodišču, razvidno, da mora tako odločbo o izdaji nacionalnega naloga za prijetje kot odločbo o izdaji evropskega naloga za prijetje odobriti sodišče, preden sta poslani, v skladu s členom 171(1) zakonika o kazenskem postopku in členom 29(1), prvi stavek, zakona o pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah. Če odločbe državnega tožilstva niso odobrene, nalogi za prijetje nimajo pravnih učinkov in jih ni mogoče poslati, kar je avstrijska vlada potrdila na obravnavi.

44 Dalje, iz predloga za sprejetje predhodne odločbe je razvidno, da sodišče v okviru postopka odobritve opravi nadzor pogojev, ki so potrebni za izdajo zadevnega naloga za prijetje, in sorazmernosti tega naloga, ob upoštevanju posebnosti vsakega posameznega primera. V zvezi s tem je avstrijska vlada v pisnem stališču in na obravnavi pred Sodiščem pojasnila, na eni strani, da morajo biti morebitna navodila izvršilne veje oblasti podana v pisni obliki in vložena v kazenski spis, ki je v celoti predložen sodniku, pristojnemu za odobritev. Na drugi strani, nadzor sorazmernosti, ki ga opravi ta sodnik, se v okviru odobritve nacionalnega naloga za prijetje nanaša le na učinke morebitnega posega tega naloga v svobodo, v okviru odobritve evropskega naloga za prijetje pa na poseg v pravice zadevne osebe, ki presega posege v njeno pravico do svobode, ki so že bili preizkušeni. Sodišče, pristojno za odobritev evropskega naloga za prijetje, mora namreč med drugim upoštevati učinke postopka predaje in premestitve zadevne osebe, ki prebiva v državi članici, ki ni Republika Avstrija, na njena socialna in družinska razmerja.

45 Nazadnje, iz člena 105(2) zakonika o kazenskem postopku je razvidno, da sodišče, pristojno za odobritev nalogov za prijetje, ni vezano na ugotovitve preiskave, ki jo izvede državno tožilstvo, in se ne sme omejiti na njegove navedbe in razloge za odredbo. V zvezi s tem je avstrijska vlada na obravnavi pred Sodiščem potrdila, da lahko sodišče, pristojno za odobritev nalogov za prijetje, kadar koli odredi dodatne preiskave ali jih opravi samo.

46 Iz navedenega je razvidno, da je celotna izdaja evropskega naloga za prijetje na podlagi avstrijskega prava predmet objektivnega in neodvisnega nadzora sodišča, ki v zvezi s tem izvede celovit nadzor pogojev izdaje tega naloga in njegove sorazmernosti. Zadevni nalog za prijetje začne pravno učinkovati in ga je mogoče poslati šele po tem, ko ga odobri to sodišče. Tak nadzor se torej, ker se izvede samodejno po uradni dolžnosti, preden nalog za prijetje začne pravno učinkovati in ga je mogoče poslati, razlikuje od pravice do pravnega sredstva iz točk od 85 do 87 sodbe z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu) (C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), ki nastopi šele naknadno in na zahtevo zadevne osebe.

47 Poleg tega je, kot je v bistvu poudarila generalna pravobranilka v točki 73 sklepnih predlogov, iz spisa, predloženega Sodišču, razvidno, da sodišče, pristojno za odobritev evropskega naloga za prijetje, nadzor izvede neodvisno in ob popolnem poznavanju vseh navodil, ki so bila morda izdana vnaprej, ter po izvedbi tega nadzora sprejme odločbo, ki je neodvisna od odločbe državnega tožilstva in ki ni zgolj preprosta potrditev njene zakonitosti.

48 V teh okoliščinah je treba šteti, da odločba o izdaji evropskega naloga za prijetje, kot bo poslana, izpolnjuje zahteve glede objektivnosti in neodvisnosti nadzora, opravljenega ob sprejetju te odločbe, na katerega se nanaša točka 38 te sodbe.

49 Glede na vse zgornje preudarke je treba na zastavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba pojem „evropski nalog za prijetje“ iz člena 1(1) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da zajema evropske naloge za prijetje, ki jih izdajo državna tožilstva države članice, čeprav obstaja tveganje, da bodo na ta tožilstva v okviru postopka izdaje teh nalogov za prijetje neposredno ali posredno naslovljene posamezne odredbe ali navodila izvršilne veje oblasti, kot je minister za pravosodje, če mora navedene

naloge, da bi jih navedena tožilstva lahko poslala, odobriti sodišče, ki neodvisno in objektivno – pri čemer ima dostop do celotnega kazenskega spisa, v katerega se vložijo morebitne posamične odredbe ali navodila izvršilne veje oblasti – opravi nadzor nad pogoji za izdajo in nad sorazmernostjo teh nalogov za prijetje ter tako sprejme neodvisno odločbo, ki je končna oblika teh nalogov.

Stroški

50 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Pojem „evropski nalog za prijetje“ iz člena 1(1) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da zajema evropske naloge za prijetje, ki jih izdajo državna tožilstva države članice, čeprav obstaja tveganje, da bodo na ta tožilstva v okviru postopka izdaje teh nalogov za prijetje neposredno ali posredno naslovljene posamezne odredbe ali navodila izvršilne veje oblasti, kot je minister za pravosodje, če mora navedene naloge, da bi jih navedena tožilstva lahko poslala, odobriti sodišče, ki neodvisno in objektivno – pri čemer ima dostop do celotnega kazenskega spisa, v katerega se vložijo morebitne posamične odredbe ali navodila izvršilne veje oblasti – opravi nadzor nad pogoji za izdajo in nad sorazmernostjo teh nalogov za prijetje ter tako sprejme neodvisno odločbo, ki je končna oblika teh nalogov.

Podpisi